

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Lüderi Menckenii, IC. Facult. Iurid. Lipsiensis Ordinarii
Tractatio Synoptica Institutionum Iuris Iustinianearum
Theoretico-Practica**

Mencke, Lüder

Lipsiae, MDCCXXXV

VD18 11839880

Tit. V. De Usu & Habitatione.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18253

definitum, *a. l. 10. §. i. ff. quemadm. serv. am. & Tempus, §. III. F. b. quod est Decennium inter presentes, Vicennium inter absentes. l. 13. C. d. servit. l. f. C. d. prescr. long. temp. j. l. 16. §. i. C. h. Jure Sax. 31. Ann. 6. Sept. & 3. D. (3) Cessione facta Proprietario; Idem obtinet cum Proprietatem Rei Usufructuarius acquirit: Tum enim fit Consolidatio; §. III. F. b. j. L. 5. ff. si usufr. pet. Item Cessione facta extraneo abdicandi Animo: Tum enim nihil agitur, quoad Translationem Juris Usufructuarii, & Ususfructus interit. §. III. F. b. j. l. 66. ff. d. jur. dot. L. 15. ff. fam. herc. Hodie id non ubique, maxime si defecerit Dolus, attenditur: Perceptionem autem Fructuum impune transferre licet. l. 12. §. 2. l. 38. ff. d. usufr. (4) Rei Interitum totali, sive naturali, e. g. Ædium per Incendium, Prædii per Terræ Motum: §. III. F. b. Nam est Jus in Corpore, quo sublato & ipsum tolli necesse est; PR. F. b. sive civili, ut Publicatione. a. l. 63. §. f. ff. pro soc. (c)*

IV. Ususfructus dissolutus operatur, ut Dominus nudæ Proprietatis incipiat plenam in Re habere Potestatem §. IV. F. b. quæ Consolidatio, v. l. §. 4. l. h. 26. ff. d. us. & usufr. leg. nisi certis Modis fieret, inutilis esset Proprietas. §. I. F. b.

TIT. V.

De Usu & Habitatione.

Communia ususfructus & usus.

Isdem illis modis, quibus ususfructus constituitur, etiam nudus usus constitui solet: iisdem- *Ex Cajo l. 1. §. 1. ff. b. t.*
 (c) Ususfructus a Personis recedere non potest sine Interitu sui. L. 15. ff. fam. herc.

L 3

que

que illis modis finitur, quibus & ususfructus definit.

Quid intersit inter usumfructum & usum fundi.

1. Minus autem juris est in usu, quam in usufructu. Nam is, qui fundi nudum habet usum, nihil ulterius habere intelligitur, quam ut oleribus, pomis, floribus, fœno, stramentis & lignis, ad usum quotidianum utatur: in eo quoque fundo hætenus ei morari licet, ut neque domino fundi molestus sit, neque iis, per quos opera rustica fiunt, impedimento: nec ulli alii jus, quod habet, aut locare, aut vendere, aut gratis concedere potest: quum is, qui ususfructum habet, possit hæc omnia facere.

Ex eod. l. 1. ff. h. t.

Ædium.

2. Item is, qui ædium usum habet, hætenus jus habere intelligitur, ut ipse tantum inhabitet, nec hoc jus ad alium transferre potest: & vix receptum esse videtur, ut hospitem ei recipere liceat; sed cum uxore, liberisque suis, item libertis, nec non personis aliis liberis, quibus non minus, quam servis utitur, habitandi jus habeat. Et convenienter, si ad mulierem usus ædium pertineat, cum marito ei habitare liceat.

Hic §. ex variis Fictorum responsis consuetus est. l. 2. 3. 4. 5. 6. & sequ. hoc tit.

Servi vel jumentis.

3. Item is, ad quem servi usus pertinet, ipse tantum operis atque ministerio ejus uti potest: ad alium vero nullo modo jus suum transferre ei concessum est. Idem scilicet juris est & in jumento.

Ex Ulp. l. 1. ff. h. t.

Pecorum.

4. Sed si pecorum veluti ovium usus legatus sit, neque lacte, neque agnis, neque lana utetur usufructarius: quia ea in fructu sunt. Plane ad stercoreandum agrum suum pecoribus uti potest.

Ex eod. d. l. 1. §. 2. ff. h. t.

De habitatione.

5. Sed si cui habitatio legata sive aliquo modo confi-

constituta sit, neque usus videtur, neque usufructus, sed quasi proprium aliquod jus: quam habitationem habentibus, propter rerum utilitatem, secundum Marcelli sententiam nostra * Decisione * v.L. 13. C. de usufr. promulgata, permisimus non solum in ea degere, sed etiam aliis locare.

Transitio.

6. Hæc de servitutibus, & usufructu, & usu, & habitatione, dixisse sufficiat. De hereditate autem & obligationibus, suis locis proponemus. Exposuimus summatim, quibus modis jure gentium res acquiruntur: modo videamus, quibus modis legitimo & civili jure acquiruntur.

I.

Servitus personalis minus plena est Usus & Habitatio. *Usus*, der bloss Gebrauch, est Jus Rebus *alienis ad necessaria* Vitæ Subsidia utendi, salva earum Substantia. L. 12. §. 1. ff. b. (a) §. 1. J. h. Habet cum Usufructu hoc commune, quod constituitur finiturque iisdem Modis, quibus Usufructus; PR. J. h. pro Parte tamen constitui nequit. L. 19. ff. b. (b) Pr. I. h.

II. *Usus in eo est diversus ab Usufructu*, quod ad Necessitatem quotidianam saltem uti licet; Unde is, *cui competit Usus* (1) *Sylvæ, zum nothwendigen Feuer-Holze*, Ligna saltem ex ea pro Necessitate Familiæ capit *conf. Art. gen. 31.* (2) *Fundi ex eo Necessitatibus quotidianis consulere*

(a) *Is cui Usus datus est, uti ad Necessitatem, non ad Compendium potest. a. L. 12. §. 1. ff. b.*

(b) *Frui pro Parte possumus, uti pro Parte non possumus. L. 19. ff. b.*

- & in eodem sine Molestia Domini, eorumque,
 §. 1. I. h. qui Agros colunt, morari: §. I. *J. b. j. l. 10. §. f. l. 11. l. 12. ff. b.* Non autem alii Jus, quod habet, vendere, locare aut gratis concedere potest. *d. §. conf. Art. gen. 32. §. Es soll. §. Wenn aber. (3) Aedium*, eas ipse inhabitare cum Familia sua, atque tum Hospitem, §. II. *J. b.* Inquilinumque pro Pensione *l. 4. ff. b.* recipere, cum vero Uxori competit Usus, eadem cum Marito habitare
 §. 2. I. h. potest. §. II. *J. b. ita resp. E. J. L. M. Sept. 75. (4) Servi Fumentive*, ipse utitur, sed non Mini-
 §. 3. I. h. sterium Usumve illius ad alium transfert. §. III. *J. b. (5) Pecoris*, eodem ad stercoreandum A-
 §. 4. I. h. grum, §. IV. *J. b.* nec non modico illius Lacte uti potest. *l. 12. §. 2. ff. b.*

- III. *Habitatio*, die *Wohnungs. Gerechtigkeit*, est Jus alienas *Ædes* inhabitandi, & quamvis *Utilitatem ex* illarum *Habitatione* percipi-
 §. 5. I. h. endi; §. V. *J. b. leg. 13. C. d. usufr.* Proinde *Ædes* locabit, quamvis eas non inhabitet. *d. l. d. §. Habitatio differt ab Usu & Usufructu*, dum neque Capitis Deminutione neque non utendo perit. *l. 10. ff. b. j. L. 10. ff. d. cap. min. (c)* Atque hæc claudit Tractationem de Servitutibus.
 §. 6. I. h. §. VI. *J. b.*

(c) *Quæ in Facto potius quam Jure consistunt, interveniente Capitis Deminutione perseverant. L. 10. ff. d. capit. min.*

TIT. VI.

De Usucapionibus, & longi temporis
Præscriptionibus.

Præcipua usucapionis requisita, nimirum: 1. Bona fides; 2. Possessio per tempus definitum continuata; 3. Justus titulus.

JURE civili constitutum fuerat, ut qui bona fide ab eo, qui dominus non erat, cum crederet dominum eum esse, rem emerit, vel ex donatione, aliave quavis justa causa acceperit; is eam rem, si mobilis erat, anno ubique uno; si immobilis, bien- nio tantum in Italico solo usucaperet, ne rerum dominia in incerto essent. Et cum hoc placitum erat, putantibus antiquioribus, dominis sufficere ad inquirendas res suas præfata tempora: nobis melior sententia refedit, ne domini maturius suis rebus defraudentur, neque certo loco beneficium hoc concludatur: & ideo * Constitutionem super hoc promulgavimus, qua cautum est, ut res quidem mobiles, per triennium; immobiles vero per longi temporis possessionem, id est, inter præsentis decennio, inter absentes viginti annis usucapian- tur, & his modis non solum in Italia, sed etiam in omni terra, quæ nostro Imperio gubernatur, do- minia rerum, justa causa possessionis præcedente, acquirantur.

* v. L. un.
C. de Usuc.
transf.

Quæ usucapi possint, vel non: de his, quæ sunt extra commercium, & de servo fugitivo.

1. Sed aliquando, etiam si maxime quis bona fide rem possederit, non tamen illi usucapio ullo tem- pore procedit: veluti si quis liberum hominem, vel rem sacram, vel religiosam, vel servum fugi- tivum possideat.

Ex Caj. l.
9. ff. d. U.
surpat. &
Usuc.

L 5

De